

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 46. szám

2012/8.

Megjelenik havonta

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztők:

Tóthpál Tamás

(tothpaltamas@gmail.com)

Pál Gyöngyi

TURISTASÁGI, FÜRDŐÜGYI és NÉPRAJZI FOLYÓIRAT.

Októberi rendezvények

- **Október 3. (szerda):** Gyalogolni jó! (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ Közgyűlés 18 órától az Apáczai-líceumban.
- **Október 6. (szombat):** Vonatos kirándulás – Boiu-vízesés, Barátka völgy (15 km). Találkozás 7.30 órakor a nagyállomás előtt. Túravezető: Nagy Lajos.
- **Október 7. (vasárnap):** Vonatos kirándulás – Mákófalva, Gyerőffy szöktető (13 km). Korlátozott helyek (20). Találkozás 7.30 órakor a nagyállomás előtt. Túravezető: Feischmidt János ♦ Szalonnasütés a Gorbó-völgyi lőtérnél berendezett tűzhelyen. Találkozás reggel 9 órától a lőtéren. Szervező: Vas Géza.
- **Október 10. (szerda):** Gyalogolni jó! (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ Túravezetők tanácskozási és választmányi gyűlés 17 órától a székházban.
- **Október 12. (péntek):** Vonatos kirándulás a feketetői vásárra (Körösfeketető, Negreni). Találkozás 7.30 órakor a nagyállomás előtt. Szervező: Vas Géza.
- **Október 13. (szombat):** Látogatás a mikesi „Szélmalom” állatfarmra (18 km). Találkozás 8.45 órakor a Széchenyi téri 40-es buszmegállóban. Túravezető: Feischmidt János ♦ Bivalyos – EKE-forrás (20 km). Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Fazakas Ferenc és Sesták Ildikó ♦ Személygépkocsis kirándulás Kalotaszentkirály-Zentelkére, a délutáni népviselet szüreti bálós (Hívogató) felvonulásra. Indulás a déli órákban. Érdeklődni telefonon. Szervező: Vas Géza.
- **Október 14. (vasárnap):** Személygépkocsis ifjúsági túra a kissebesi vízesésekhez (20 km). Találkozás 6.15 órakor a Flip előtt. Túravezető: László Györgyi és Vlád Pál.
- **Október 17. (szerda):** Gyalogolni jó! (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta.
- **Október 18. (csütörtök):** Megemlékezés a Kolozsváron, 1849-ben ezen a napon kivégzett Tamás András alezredes és Sándor László őrnagy vértanúkra a szamosfalvi emlékműnél. Találkozás 14.30 órakor a 4-es trolis végállomásánál. Szervező: Feischmidt János.
- **Október 20. (szombat):** Személygépkocsis kirándulás Kalotaszentkirály-Zentelkére, a szabadtéri műsoros Csipkebogyó Fesztiválra. Indulás reggel 9 órakor. Érdeklődni telefonon. Szervező: Vas Géza.
- **Október 20–21. (szombat-vasárnap):** Szindi túra és buli. Találkozás 7.30 órakor a Flip előtt. Szervező: Mórész Zoltán.
- **Október 21. (vasárnap):** Séta a Bükkben (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Bagaméri Tibor.
- **Október 24. (szerda):** Gyalogolni jó! (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta.
- **Október 27. (szombat):** Kirándulás Besztercére. Találkozás 7 órakor a nagyállomás előtt. Túravezető: Szócs Miklós ♦ Mária-út festés, munkatúra. Találkozás 9 órakor a Donát úti rádió-tv stúdió-nál. Túravezető: Nagy Lajos.
- **Október 28. (vasárnap):** Kirándulás a Bongár-forráshoz (15 km). Találkozás 9 órakor a Donát úti rádió-tv stúdió-nál. Túravezető: Szabó István.
- **Október 31. (szerda):** Gyalogolni jó! (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta.
- **November 3. (szombat):** Kirándulás Csucsára (10 km). Találkozás 7.30 órakor a nagyállomás előtt. Túravezető: Bagaméri Tibor ♦ Mária-út festés, munkatúra. Találkozás 9 órakor a Donát úti rádió-tv stúdió-nál. Túravezető: Nagy Lajos.
- **November 7. (szerda):** Gyalogolni jó! (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta ♦ Közgyűlés 18 órától az Apáczai-líceumban.
- **Szolgálatos napok a székházban:** hétfőn, szerdán és csütörtökön 17–18 óra, kedden 11–13 óra között. **EKE-fotóklub:** minden kedden 17 órától a székházban. **Könyvtár:** minden csütörtökön 17–18 óra között a székházban.

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Bagaméri Tibor 0742-776930 Fazakas Ferenc 0752-640319
Feischmidt János 0722-542360 László Györgyi 0727-192841
Mórész Zoltán 0756-267258 Nagy Lajos 0729-835674 Sesták Ildikó 0264-534202 Szabó István 0748-140551 Székely Lavotta 0748-036290 Szócs Miklós 0740-061741 Vas Géza 0742-659570
Vlád Pál 0264-435866

Algyógy és környéke – csodálatos völgyek, vad sziklaszorosok

A SZERZŐ FELVÉTELE

Csoportkép a Glodi-szoros felett

PÁL GYÖNGYI

Kilencen az Algyógyi-szorosokba kirándultunk szeptember 8-án és 9-én. Túravezetőnkkel, Vlád Pállal szombaton kora reggel, még sötétben indultunk Kolozsvárról Tordán, Enyeden át, Gyulafehérvár felé. Ott megnéztük a restaurált várat és a római katolikus székesegyházat, majd Alvincen (Vințu de Jos) megittuk reggeli kávénkat. A Maros völgyén mentünk tovább. A szokatlanul meleg és száraz nyár miatt a Marosban alig csordogált egy kevés víz. Déva előtt letértünk Algyógy (Geoagiu) felé Erdőfalváiig (Ardeu). Innen indultunk a Má dai-szorosba (Cheile Madei vagy Măzii). A vidéken több sziklaszoros is van (Cibului, Băcăieii, Glodului, Ardeului, Madeii, Balșa), bár a környező hegyek-dombok alig haladják meg a 700 métert. Ezeket a szorosokat kevesen látogatják, alig ismertek, de a helybeliek tisztában vannak a vidék turisztikai értékeivel.

A 3 km hosszú Má dai-szoros elején a köveken egyensúlyozva próbáltunk haladni, de a közeptől csak vízben gázolva jutottunk előre. Ösvény nincs, csak a patakmeder, meredek sziklafal mindkét oldalon. A kristálytisza patakvíz visszatükrözi a sziklák képét és a felhőtlen kék eget. Nehéz szavakkal leírni a szorost, a szeptemberi napsütésben csodálatos látványt nyújtanak az érdekes sziklaalakzatok, a függőleges, sima sziklafalak. A szoros közepén bővizű karsztforrás buzog elő a sziklából. Azt mondják, nyáron hideg, de télen nem fagy be. Mada (Mada) falu határában ér véget a szoros. Megpihenünk, majd felkeressük a befalazott barlangot (Peșterea Zidită) egy hatalmas sziklafal, a Piatra

Măzii oldalában. Búvóhely volt, a XVII. században a portyázó csapatok elől idemenekülő környékeliek kőfallal és lőrészekkel tették védhetővé. A barlang szájából szép kilátás nyílik. Az első tágasabb teremből keskeny bejáraton egy 545 méter hosszú barlangba juthatunk, melyet cseppkövek ékesítenek, ott denevértelpek is találhatók.

Visszatérünk a szoroson keresztül, majd a Bálsai-szoros (Cheile de la Balșa) keressük fel. Ez nem annyira látványos, de itt is érdekes, teknő alakú szikla-képződmények vannak. A meder majdem száraz, csak a völgy elején van egy kevés víz. A végében vízesés nyoma látszik.

Éjjelre szállást Algyógy-fürdőn (Geoagiu-Băi) kaptunk. Egyesek a termálstrandot keresték fel, közben a Clocota vízesésig sétáltunk el, de a szárazság miatt itt is alig csepegett a víz. Reggel megnéztük a Germisara nevű római fürdő maradványait, majd elindultunk Erdőfalva (Ardeu) felé, onnan a Glodi-szorosba. A patak medrében, óriási kövek közt másztunk felfelé. Az előző napi túra kényelmes séta volt ehhez képest. Óriási sziklák, kőgörgöttek közt kapaszkodtunk, érdekes színek keveréke, kristálytisza patakvíz, kis vízesések, meredek sziklafalak kárpótolta a fáradtságért. A szoros közepe táján értük el a piros háromszög

jelzést, amely az erdőn keresztül vezet fel a faluból. A jelzés a patak medrét követi, hamarosan forráshoz értünk (Izvorul Tămăduirii), a helybeliek gyógyító hatású csodaforrásnak tartják. Elágazásnál egy nyíl Strămtura felé irányít, a másik irányba a piros háromszög halad tovább a tető, majd Glod falu felé.

A csodálatos Strămtura nagyon keskeny sziklaszoros, benne kádszerű sziklavíjatok, egyikből a másikba folyik a víz, kis vízeséseket alkotva. A víz itt elég mély, 1,5 m-nek is mondják. Megpróbálkoztunk bemenni a szűk szorosba, de a víz nagyon hideg, így csak a sziklaszűkület elejéről fotóztuk térdig érő vízben a különleges szorost és a csodálatos színekben játszó sziklafalakat, ahol a sárgától a barnáig és a bordóig minden színárnyalat megtalálható.

Időnk nem engedte, hogy továbbmenjünk a jelzésen, mert hosszú út állt előttünk Kolozsvárig. A piros háromszög jelzésen tértünk vissza a faluba, ezúttal az erdei ösvényen, kikerülve a sziklaszűkületet. Haza Zalatna (Zlatna) felé mentünk, majd az Ompoly völgyén ereszkedtünk le Tövis (Teiuș) felé. Útközben még megálltunk Sárd (Șard) faluban, ahol egy középkori református műemlék templom is van. Este 8 órakor megérkeztünk Kolozsvárra.

■ **Az Erdélyi Gyopár idei 5. lapszámából:** Sikeres XXI. EKE Vándortábor; Megvan a XXII. Vándortábor házigazdája; Kalákával épül az EKE Vára; Emléktúra a Boga-ligetben; Nemesek és udvarházak Bodolán; Fókuszban: Zaráy Jenő; Békás-szoros–Nagyhagymás Nemzeti Park; A Veresszéki borvíz; GPS... az íróasztaltól az eltévedésig. Az Erdélyi Kárpát-Egyesület turistaságról, honismeretről, környezetvédelemről szóló, kéthavi kiadványát keresse az EKE-osztályoknál!

Restitutio

■ Miért restitutio, vagyis viszszaadást jelent? Ebben a rovatban írásokat szolgáltatunk vissza az olvasóknak. Olyan írásokat, amelyek az egykori Erdélyi Kárpát Egyesület (EKE) hajdani hírlapíróinak vagy a turistatársadalom más nagyjainak tollából születtek. Olyan hangulatos, fiatalok-idősek által ma is szívesen olvasott írásokat, amelyek nem az EKE egykori lapjában, az *Erdély* hasábjain jelentek meg, vagy amelyeket nyomtatásban soha ki nem adtak. Fogadják szeretettel!

Turistatálalkozók a harmincas években

■ Az impériumváltást követően csak egy évtizednyi harc árán sikerült 1929-ben törvényesen bejegyezni az EKE-t. Más szerveződési alternatíva nem lévén, ekkortájt számos új turistaegyesület alakult Erdély-szerte. A szétszórt erők újraegyesítésének szükségessége valamilyen formában az EKE bejegyzése után, már a 30-as években felvetődött. Erről cikkezett például többek közt Vámszer Géza is (*Hozzászólások az Erdélyi Turista Szövetség kérdéséhez, Erdélyi turista, 1930, 3–4. sz.*), de erről tanúskodnak a gyakori turistatálalkozók. Azonban az erdélyi magyar turistatársadalom rövid időre történő tulajdonképpeni újraegyesüléséről (1948-ig) csak 1945-től beszélhetünk, az ENKE keretében. A két világháború közötti évek számos turistatálalkozója közül egyikről Jakabovits Elemér tudósít a *Nagyvárad* 1931-es évfolyamának augusztus 19-i és 20-i számában. Akkor a Nagyvárad Atlétikai Club és az EKE – három megye mintegy 60 turistája – találkozott a Tordai-hasadéokban. (Közli Tóthpál Tamás.)

EKE Múzeum Mátyás szülőházában a XX. század harmincas éveiben

Látogatás a Tordai-hasadéokban: Négyszáz kilométeres autótúrt – néhány ezer méterért

Beszámoló a NAC turistagárdájának gyönyörű útjáról

JAKABOVITS ELEMÉR

Ha van még hely széles e világon, ahol felejt az emberi lét gondot, bánatot és ahova kenyérbélyeges mindennapunk taposó-malmának rohanva zakatoló lármája nem ér: az a szabad természet a maga elbűvölően csodás, folytonos változatosságának mindenkit egyforma szeretettel fogadó mélységes csendje...

Ahol a felséges csöndet imitt-amott csak a hegyi patakok játszi csobogása szakítja meg, ahol évezredek sziklatitánok hangtalan beszédesen merednek az égnek, és ahol hegyekkel váltakozó völgyek csodálatos panorámáikkal felejthetetlen élményt nyújtanak, és ahol az egész mindenség arról beszél, amiről már csak a mesében hallunk: az emberi szeretetről, türelmességről és az annyira nélkülözött visszavánkozó testvéri szeretetről...

Szombat éjjel után fél kető. Indulás helyére pontosan befut az autót. Katonai pontossággal – időre – együtt a turista gárda is. „Generalobers” Stern, miután az elnök Mendel Szidor elfoglalja pozícióját a sofőr mellett, megadja indulásra a jelt. A „legénység” elhelyezkedik a ló-cákkal bélelt kényelmes (turista kényelmes!) nyitott autókamionban, és amikor elhagyják a Kolozsvári utca vámsorompóját, felhangzik a sötét éjszakában a vérpezsdítő turista induló.

Az elhagyott, sötétben kigyózó országotat hosszú méterekre nappali fényben világítja meg az autót „scheinverfere” (reflektorfény). A fák rohanó árnyai közt gondolatnyi idő után Fugyit szeljük keresztül. Az éjszaka tiszta, hűvösen balsamos levegőjében újjászületik az ember. Főnt az ég fekete kárpitjából ragyogó csillagok milliárdjai hintik alá sziporkázó ezüst sugaraikat és száll feljükk a víg melódiák véget nem érő sora...

Negyvenes-ötvenes tempóval haladunk, elhagyjuk Élesdet is. Amikor a Királyhágó meredek szerpentinjére kapaszkodik autónk, a messze kéklő hegyek mögül felpirkad a hasadó hajnal aranyugara... Valami csodálatos, utánozhatatlan színvegyület. Senki sem alszik. Mindenkit ébren talál a melegen cirogató napsugár mosolygó fénye, mely

vöröses-arany fényben fűrészti az erdők ébredő fáit, és aranyat varázsol a hegyek oldalairól meredező sziklatitánok fantasztikus formájú szürkességéből...

Már jó magasan jár a nap, amikor befutunk kincses Kolozsvárra. Ide már az elénk jött Györke Márton, az EKE (Erdélyi Kárpát Egyesület) kiküldöttje kalauzol bennünket, aki hű kísérésünk marad nagyszerű turista utunkon.

Mosakodás. Megszabadulunk az út porától, majd pohár tej és kifli elfogyasztása után autón bejárjuk Kolozsvárt és megnézzük nevezetességeit. Program szerint az EKE múzeuma elé kanyarodik kocsink, ahol dr. Páter Béla, az egyesület [turista osztályának] illusztris elnöke, magas szárnyalató beszéd kíséretében turista-testvéri szeretettel üdvözlöl bennünket, mely után felhangzik a háromszoros harsány éljen és Polareczky Dániel egyesületi titkár végigvezeti vendégeit a felbecsülhetetlen értékű múzeum hatalmas terméin. A relikviák látása lenyűgöző hatással van a szemlélőre. Régi magyarok – akkori időkhöz viszonyított – magas kultúrájáról beszélnek... Sárguló emlékek, melyek a múlt idő rohanását szimbolizálják. Két külön teremben a 48-49-iki szabadságharc halhatatlan vezéreiről, kőzatkatonáiról emlékeznek a fakuló, vitézkötéses, kávébarna dolmányok.

Majd megilletődött csöndben állunk abban a szobában, amelyben a magyar Igazság – dicső emlékeztető igazságos Mátyás király – született. Az örök időkhöz élő múlt, múlhatatlan emlékekkel – melyek mindegyike mint ha a nagy uralkodó nagy szellemének élő frissességét lehelnék szerte a balthajtásos szoba fehérre meszelt lenyűgöző csöndjében – van tömve a „Mátyás” szoba.

Pillanatra megállunk templom előtti impozáns lovasszobra előtt, melynek alakjai is mint ha régmúlt idők élő-daliás katonái volnának. Fényképezés. Készülődés. Csatlakozik Polareczky titkár is hozzánk, és amerre megvünk a városban, mindenütt ráismernek a szélben lobogó zöld-fehér zászlóról a NAC turistáira. Néhány perc múlva künn robogunk a szabad országúton. Egy-

más után nyeli a kilométereket farkasétvágyú autónk, és Tordát érintve a Tordai-hasadékhoz vezető útra kanyarodunk. Jobbra-balra körül-körül a mezőség szántóföldjeinek százféle zöldje olvad harmonikus eggyé. A völgyekben apró, piros tetejű házak mosolyognak felénk. Tanyák. Ötven-hatvan lelkes faluk. Pár kilométer: célnál vagyunk!

Ruganyos frissességgel ugrik le a kocsiról, a két „női manschaft” is: Vargha Margit és Pikkal Hajnal, akik férfiakat megszégyenítő bátorsággal és kitartással abszolvátkák a nehéz utat.

Györke turista-vezető áll a csapat élére és már indulunk is – a legenda szerint Szent László király lova patkóinak nyomát őrző – gigantikus hegyszakadék felé.

Valami lélegzetelállítóan csodálatos látvány! Órmótlan sziklatitánok büszke egyenesen kúsznak a nyári kékségben pompázó ég magasságában, mindkét oldalon. Középen a szakadékot patak szeli ketté. Egyesek szerint évezredekkel ezelőtt hatalmas barlang volt itt, mely beomlott. Mások szerint: vízmosság marta el egymástól a hegyet. Még az sem lehetetlen, hogy vulkanikus eredetű e természeti csoda, földrengés okozta volna a kettészakadást. Mindegy az oka – megvan, és hozzá olyan látványokkal, természeti szépségekkel, amit nem tudhat utánozni a földkerekség minden híres tervezőinek, építészeteinek hatalmas serege együttvéve sem.

Kétoldalt meredek sziklafal: sziklakárpit és szikla csipke díszítéssel. A völgyben kanyargó patak. Fölötte apró betonhidak fekszenek el. Annyi néznivaló és oly csodásan elbűvölő, hogy nem tudjuk merre, mit nézzünk hamarabb. A második híd után merész szögben emelkedő úton felkúszunk a „Balika” barlangba, ahol a rejtett hőséget nyirkos levegő váltja fel. A barlang mélyén baglyok suhognak és az acetilén lámpák kísérteties fényvel fantasztikus árnyakat festenek a könnyező sziklafalakra. Ide nem mindenki jött. Csak aki bírta a mászást. A férfiaknak egy része, a hölgyek – mind. Igaz, csak – ketten voltak. De ez nem von le semmit

a férfiakat fölülmúló „rettenthetetlen” bátorságukból.

A barlangból kijövet nyakunkba vettük a hatalmas „repedést” és a csobogó patak mentén követtük a vezetőnket. Egy órai gyaloglás után összetalálkoztunk az EKE turista gárdájával, akik a hasadék végén vártak már ránk. Kölcsönös üdvözlés után Stern Zoltán néhány keresetlen szó kíséretében átnyújtotta a NAC turista szakosztályának selyem zászlaját, melyre Györke választott és egyesülete nevében szintén átadta annak emlékHzászlaját.

Összeismerkedtünk a turistagáddal járó közvetlenséggel, mint régi jó barátok megszálljuk a patak partját, s a selymfűvű pázsit hívogató ölében ülve előkerülnek a hátizsák sejtelmes mélyének ezerjói. A patak friss vize enyhíti a hőséget és a mosakodás után a fák árnyékában farkasétvágygal „startol” a turisták ebédje. Te jó Isten! Hogy micso-da finist vágtunk itt ki! Világorkod időn belül tűnt torkunk mélyére a hátizsákok öblének minden dús tartalma. Utána kiittuk – három forrás vizét. Azért valamit még hagyunk benne! A követőknek...

Patefon szolgáltatja a zenét és Molnár tanár úr térdig húzott nadrágszárral állt a patakban. Mellette Mendel presedinte (de őült... Hogyisne, majd ilyen szakadék megmásítása után még állni is...) lógatta a lábait a patak tiszta vizében, Fey János szobrászművész számos felvételt készített a hasadékról, amit visszafelé jövet számtalan pohár sörrel fűszerezett (ebben aztán mi ketten egy „ivásúak” voltunk), s míg Pozsony festőművész skiccet csinált, addig Strasser Dódi konzervgyáros és ruszlikészítő (hagymás-ecetes pácolt apró fej nélküli hal – hering) anyag után kutatott. De ruszlit, azt – nem talált... Visszaült hát a „kóser” szalámi mellé s megadva magát a sorsnak, vígan falatozott tovább.

„Gerincre” magyarok! Adta ki a jelszót „herr gefreiter” Stern. Igen, mert most az ő parancsnokságát Györke vette át. Így ő lett a „Generaloberst” ... és Stern a „gefreiter”. Őrsvezető. Ez is valami!

Nekifohászokunk a hegygerinc irányába. Könnyen megy a menés. Semmi fáradságot

nem érezek. Kigyózó utakon, úttalan vízmosságokon keresztül felérünk a tetőre. Megérte a fáradságot. Igaz-e Mendel papa és Molnár tanár úr? Ugye, hogy ilyen látványban mióta turisták vagyunk, nemigen van részünk? Amerre a szem ellát, folytonos változatosságában elbűvölően csodás kép. Dombok szelíd hajtásai között a völgyek zöldellnek felénk és fölötte keskeny sáv: a fehéren kanyargó országút köti ezerszínű csokorba a csodálatos kilátást.

Délután négy óra felé visszaérkezünk az autóhoz. És hat órakor Tordán, mintha otthon lennénk – békében: – Stepper bácsi jovialis alakja fogad bennünket cukrászdája terraszán.

Uzsonna után elbúcsúznak szíves vendéglátó gazdáinktól, az EKE turistáitól, és amikor elhagyjuk Kolozsvárt, kigyúlnak fölöttünk az ég apró lámpásai, hogy fekete, hideg éjszakában felhangzó nótáság mellett üdvözöljük régi ismerősként, szelíd fényüket. A mélyben kanyargó ezüstszalag: a Körös csillog elő fák-bokrok sötét árnyai között. Rohan az autót az éjszakában. Fáradt a társaság. Aludni próbál. Nemigen megy... Hűvös szél kapaszkodik autónkba, de mi bent heringi préseltségünkben csak sívítását halljuk – nem érezzük. Eltörődve a hosszú autótúrtól végül elszenvederedik a turista gárda, és amikor Fugyivásárhely után feltűnek Várad villanylámpái, készülődnek a szabad természet rajongói – kiszállásra.

Pontban kettőt kongat a Szent László tér valamelyik templomának toronyórája, amikor összegemberedett tagjainkat valahogy megtaláljuk a sötétben és kikecmergünk zsúfoltságunk bőrtönéből.

Elbúcsúznak egymástól és egy kellemes út impresszióinak csodás emlékeivel tarsolyunkban, ki erre, ki arra hazaszállingozunk...

Gondolom, a nagy út fárasztó abszolváása után Álomország – vízum és tartózkodási engedély nélkül is – meleg szeretettel fogadta be a hegyek visszatért vándorait, akik álomban álmodták tovább a nagyszerű turista út csodálatosan szép élményeit...